

Вихрхо се сжгласи и остана да живее в палата на Светланко. Напразно чака цар Мраз Вихрка. Като разбра, че и той няма да се върне, изпрати княз Светкавичко. Той започна да гърми с всичка сила и насочи стрелите си към палата на Светкавичко се умори. Уловен беше и той.

През време на сражението Светланко се убеди, че Светкавичко беше голям храбър и можеше да му бже добър служи-тел. Той го взе при себе си и му заповяда: когато на земята е горещо, да размита въздуха със своята светкавична метла, та да бже чисто и прохладно.

И тъй никой от пратениците не се върна. Тогава цар Мраз се запъти сам да вземе Снежинка. И като се научи, че и тримата му пратеници бяха пленени и като видя, как Леденичко поливаше цветята, как Вихрко люшкаше джрветата и как Светкавичко чистеше въздуха, каза си: "Това не е хубаво, Светланко ще пле-ни и мене!"

Но добрия княз Светланко излезе насреща му и каза: "Дра-ги царю, няма да се капаме. Аз зная, че и ти обичаш Снежинка и затова ти предлагам: да останем добри приятели. Щом ласто-вичките отлетят, ще идваш ти да живееш при мене и Снежинка; щом се върнат, ще идваме ние при тебе. А пленените князе ще служат и на двамата ни".

Сжгласи се цар Мраз. Сжгласи се и Снежинка. Доволни бяха Леденичко, Вихрко и Светкавичко.

Отогава княгиня Снежинка живее понякога на планината, понякога в долината.

Когато живее при цар Мраз, тя пак танцуваше, а когато отиваше при Светланка, тъй се пленяваше от него, че от обич забравяше да танцува.

Прев. Цветана Шикова.

